

Olv.: Bölcs 6,12-16 – 1Tessz 4,13-18 – Mt 25,1-13  
Példabeszéd a tíz szűzről

## **KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**

### ***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Azért jövünk ide vasárnapról-vasárnapra, mert valamilyen várakozás van a lelkünkben, valamit várunk az Istentől! Önmagában már hallatlan nagy esemény az, hogy az ember idejön, mert a világ, amelyben élünk, ma már nem is tud az Istentől, talán nem is akar tudni az Istentől. Viszont, akik idejövünk, mi Istentől várunk valamit, mindenképpen ajándékot, - mondhatom így is – őt, az Istent várjuk! ***Istennel akarunk találkozni***, mert szeretnénk más úton járni ebben a világban, mint amely úton jár a világ!

***Ezt a szentmisét élő Johannáért ajánljuk fel.***

Kívánhatunk-e neki mást, többet annál, mint azt,  
hogy az Istennel járjon együtt az úton!

***Magunk számára is ezt a kegyelmet kérjük!***

### ***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! ***Az egyházi év vége felé járunk.*** A mai vasárnapon kívül már csak két vasárnap van és az egyházi év befejeződik. Nagy összegeзések kezdődnek. Ma hallottunk a példabeszédben azokról, akik között voltak okosak és voltak balgák. Ez a példabeszéd folytatódik jövő vasárnap és hallunk arról, hogy a talentumokkal, amiket Isten adott nekünk, ránk bízott, azokkal mire jutottunk? Az utolsó vasárnapon, Krisztus Király vasárnapján felelősségünk kiteljesedik és ***odaállunk Krisztus Király elé, aki számadást tart velünk!***

***Nekünk hívő keresztény embereknek  
küldetésünk van ebben a világban!***

Ez ma különösképpen is hangsúlyt kap itt Magyarországon, itt Európában, amikor egyre többet beszélnek arról, hogy Európa a küldetését nem teljesíti, nem teljesítette! Ne kvótákra gondoljanak, ne politikai üzenetekkel foglalkozzunk, ***a krisztusi üzenettel foglalkozzunk!*** Krisztus ránk bízta az örömhír hirdetését, az igazság hirdetését: Menjetek el az egész világra és tegyetek tanúságot Rólam!

***Ismertessétek meg a világban élő emberekkel  
Isten országának a légkörét, Isten országának a világát,  
amelyre végeredményben minden ember vágyakozik!***

Csak hogy igen sokan vannak balgák! Igen sokan úgy gondolják, hogy ezt az Isten országát majd megteremtik számukra egyesek. ***A balgák*** – mondhatom így – ***a hitetlenek***, akik csak a vágyaikat, az igényeiket fogalmazzák meg, mindig számíthatnak ránk, mindig számíthatnak az igazán ***hívő emberek okosságára, ami a világ szemében oktalanság!*** Mindig számíthatnak ránk, mindig elnézőbbek vagyunk, megértőbbek, türelmesebbek vagyunk. Ezt el is várják tőlünk és ha néha-néha nem sikerül az ő elvárásaiknak megfelelnünk, akkor jön az ítéletünk is: ilyenek a keresztények!

***Számadásról van szó******Az Istennel való kapcsolatunkkal mire mentünk és mire megyünk nap mint nap?***

Társadalmi kérdésekről van szó. Jézus nem azért jött, hogy valamilyen jelenséggé a világunkban legyen. Jézus azért jött, hogy minket átalakítson, a mi gondolkodásunkat megváltoztassa és a mi emberi kapcsolatainkat újjászervezze! Minden ember önző, ilyen természettel születünk! Ez rendjén is van, hiszen az önzés erő, életerő!

***Csakhogya embernek lelki feladata:***

ezt az életerőt, az élni akarás erejét  
 úgy formálja és alakítsa, úgy járja át Lélekkel  
 önző emberi természetünket az Isten,  
 hogy aztán egymással lelki kapcsolatban tudjunk lenni!  
 Ha az önzés uralkodik az emberi kapcsolatainkban,  
 akkor győz az erősebb, a hatalmasabb!  
 Jaj a gyengéknek és jaj a kicsinyeknek!  
***Alapvetően erről van szó!***

***Ez a mi kereszténységünk lényege:***

***személyre szabottan a mi lelki újjáalakulásunk!***  
***Önző emberekből önzetlen emberekké legyünk!***

***Ennek természetszerűen társadalmi következményei vannak***

Társadalmi, a fogalmat szinte magától értetődően használjuk. A társadalom arról szól, hogy a másik ember a társam. Mit jelent az, hogy a másik ember a társam? Hogy lehet társam a másik ember, akivel szemben önző módon viselkedem, Sehogy! Fogalmakkal dobálózunk. Szociális problémák kérdése, megoldása, hogy lehet ezekkel a kérdésekkel szembesülni, a problémákat megoldani, ha az a másik ember nem socius, szócius, nem társ. A szociális, mint fogalom ezt az igazságot hordozza: szócius, a másik ember, a hozzám közeli, a hozzám legközelebbi, aki mellettem van. Szociális problémákat csak úgy lehet megoldani, ha a másik embert hozzám közelinek fogadom el, akiért felelős vagyok, akinek adósa vagyok akár.

***Most az egyházi év vége felé közeledünk***

Számot vetünk az elmúlt esztendőről, ez lesz a kérdés: ***Hogy állunk? Hol tartunk?*** Hol tartok én személy szerint? Hol tartok emberi kapcsolataimban, a társadalomban betöltött helyemmel, szerepemmel, van-e egyáltalán?

***A Magyar Máltai Szeretetszolgálat lesz a kedvezményezettje a „Jónak lenni jó!” programnak ebben az esztendőben!*** Nem harcoltunk érte! Ma eljutottunk oda, hogy ebben az évben a Máltai Szeretetszolgálatot ilyen értelemben középpontba állítják, mert jónak lenni jó! Talán ez a szervezet az elmúlt 30 év során tanúságot tudott tenni arról, hogy mit jelent jónak lenni! Talán a programjaival, szerepvállalásával, társadalmi kérdésekben is, szociális kérdésekben is valamit mégiscsak tudott tenni! Ez az általános küldetésünk!

***A mai evangélium arról szól: Jön a Vőlegény és Isten ünnepelni akar velünk***

Isten elküldi a Fiát, aki a vőlegény! Minden azon múlik, hogy az emberek részt vesznek-e Isten és ember közös ünnepében. ***Az Őseregház*** lelkülete virrasztó lelkület volt! Ők Isten közelébe jutottak és ez friss élmény volt számukra az istentelen, pogány világban. Ennek nyomán arra is kell gondolnunk:

***az Egyház, virrasztó közösség kell, hogy legyen!***

***Taizéi ének: Az Úrra vár a szívünk!  
Ő benne minden örömünk!***

Nagyon világosan kifejezi: Az Úrra vár a szívünk! Ő benne minden örömünk! Igaz? Miről van szó? Isten ünnepelni akar velünk, olyanféle ünnepet, mint amilyen a lakodalom. Lakodalom az ünnepek ünnepe! Arról szól, hogy két fiatal egymásra talál. Ennél nagyobb találkozás nem lehet, mint ha két ember odaajándékozza az életét egymásnak. Ez az ünnepek ünnepe!

***A kérdés az: Mi várakozó közösség vagyunk-e?  
Várjuk-e a találkozást a Völegénnyel?  
Okosak vagyunk-e, vagy balgák?***

Sajátos kettősség van itt. Álruhában már eljött a Völegény! Jézus, amikor elkezd munkálkodását, akkor azt mondja: Elérkezett hozzátok az Isten országa! Az egész keresztény küldetés azt jelenti: Az Isten országát megjeleníteni a Földön! Van a világ és azon belül van az Isten országa, amely szeretet, béke és öröm, ezt kell megjelenítenie ebben a világban!

***Keresztelő János***, amikor a börtönben van, akkor küldi követeit Jézushoz: Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várunk? ***Az apostolok***, amikor Jézus a halálára készül: Uram, most állítod helyre Isten országát? Sajnos ezek a kérdések arról szólnak, hogy igazából nem értették, miről van szó! Mint, ahogy mi sem értjük! Ezért fontos a mai vasárnapnak az üzenete, mert Jézus már itt van, de még eljön! Jézus már itt van, már most a világunkban van, ***Jézus megérkezett, de mindig eljövendő is!*** A kérdés itt fordul meg:

***A Völegény mikor érkezik el hozzám, hozzánk?  
Itt van, de velem van?***

Majd eljön a világvégén mindent megítélni! ***Vigyázzunk!*** Nagy kísértés lehet ez! Hiszen Jézus már ma el akar jönni hozzám! Ma dől el az örökéletem, külön-külön mindegyikünké, ma, ***amíg időnk van!***

***Igen itt van Jézus álruhában,  
a szegényekben, a betegekben, a nyomorultakban!***  
De dicsőségesen akkor jelenik meg a világunkban,  
amikor az én életemben megjelenik,  
***amikor én leszek a kicsinyeknek, a szenvedőknek,  
a nyomorultaknak a társa, hozzájuk a legközelebbi!***  
***Amikor ez megtörténik, akkor itt van az Isten országa!***

Akinek van minimális tapasztalata, vagy fogalma a nyomorúságról, a szegénységről, a betegségekről, az tudja mit jelent ezekhez az emberekhez ***krisztusi küldetéssel odalépni!*** Rendkívül fontos, hogy ezt a kérdést értsük! A kép, amit hallottunk, ragyogóan kifejezi ezt. A zsidóknál a lakodalom egy hétig tartott. Nem úgy volt, ahogy nálunk van ma, hogy összejönnek, aztán itt-ott-amott lesz vagy pogány módon megkötött kapcsolat, vagy szerződéses aláírás, vagy templomban esküvő az Isten előtt. Utána lesz egy vacsora és nászút.

***A zsidóknál egy hétig tartott a lakodalom.*** Következésképpen a menyasszony társai várakoztak és egy héten belül, bármikor megjöhetett a völegény. Nem úgy volt, hogy most összegyülekezünk, egy óra múlva itt lesz, izguljunk, megérkezik, hogy lesz. Nem! Lehet, hogy holnap jön, vagy holnap után, vagy csak a hetedik napon. Rendkívül kifejezi ez a

magatartásunkat! Már itt van a Vőlegény, csak kérdés az, hogy amikor megjelenik, találkozom-e vele és részese lehetek-e a találkozás nyomán annak a nagy lakodalmi örömnnek?

***Az okosak azok, akik égő mécsest biztosítottak***

Éjszaka is megjöhetett a Vőlegény és abban az időben, hogyan világítottak? A balgák azok nem gondoltak előre, csak ott voltak, valamicske olajuk volt a mécsesükben, aztán talán el is aludtak, ahogy hallottuk, de tartalék olajuk nem volt.

***Mi az olaj, amiről szó van?  
Újszövetségi gondolkodásunkban  
az olaj a hit fénye és a kegyelem fénye!***

***A hit fénye***

Azok várják a Vőlegénnyel való találkozást, aztán az együttünneplés lehetőségét, akiknek a hite fénylik! A hit nem olyan: én hiszek Istenben és amikor kérdeznak, akkor nincs több szó!

***A hit fénye azt jelenti,  
hogy imádkozom, hogy szentmisére járok, hogy keresztény közösséghez tartozom,  
hogy Bibliát olvasok! Ha ezek nem történnek meg, akkor a hit egyszerűen elfogy!***

Néha az ember úgy érzi, hogy olyan az úgymond keresztények életében is a hit, mint a ruha, amit beakasztanak a szekrénybe, aztán belemennek a molyok, amikor használni akarja, akkor kiderül, hogy tönkrement. A ruha csak akkor nem megy tönkre, ha használják, különben a molyoké lesz. Ilyen a hitünk is! ***Ha a hitet nem gyakoroljuk***, akkor egyszer csak elfogy, használhatatlan, semmit sem ér! Ez a hit fénye!

***A kegyelem fénye***

Amikor az ember jót tesz, amikor az önző ember önzetlen emberré lett, szeretetre és áldozatra kész emberré lett! Ez a kegyelem fénye! Mekkora szükség van erre a fényre ebben a sötét világban!

***Akiknek volt olajuk, volt élő hitük,  
volt élő szeretetcselekedetük, azok találkoztak a Vőlegénnyel!***

***Akiknek mindez hiányzott, azok nem találkoztak a Vőlegénnyel!*** Rögtön halljuk a bántó megjegyzést: Miért nem adtak az okosak az olajukból? Mindenki önmagáért felelős elsősorban. Más helyett nem lehet hinni, nem lehet jót tenni! Nincs itt valami elítélhető magatartás! Maradjunk magunknál! Néha gondolkodjunk, hogy reális életképünk és életvitelünk legyen!

***Az Egyház, virrasztó közösség!*** A mai vasárnapon azért imádkozzunk, hogy okos emberek legyünk. Az okos keresztény élő hitű! Az okos keresztény áldozatos a cselekedetekben! Van sok ember, aki magát kereszténynek mondja, de hite sincs és cselekedeti sincsenek! Mit tudunk tenni? Mindenki önmagáért felelős!

***Ebben a világban Jézus akkor van jelen,  
ha vannak vele találkozó keresztények,  
élő hitű, áldozatos keresztény emberek!  
Legyünk mi ezek!***